

[Brusvang.]

Man skal i hvert fald ikke regne med vore underskrifter.

Gert Petersen (SF):

Vi står nu over for den endelige stillingtagen til lovforslaget om at give arbejdsgiverne små 2.000 mill. kr., altså om, at hovedsagelig lønmodtagerne skal udrede små 2.000 mill. kr. til arbejdsgiverne, og vi ved også, at er det først vedtaget, kommer der derefter en tvangsopsparring, som i ganske særlig grad rammer de i forvejen hårdt ramte mellemindkomster. Det er socialistisk folkepartis opfattelse, at det forlig, som er indgået, er en social uhyrlighed, og at det økonomisk ikke fører til nogen som helst bedring i situationen.

Jeg stillede i går en lang række spørgsmål vedrørende forligets natur, især skatteafsnittet, til ministeren. Dem fik jeg ikke svar på. Det havde jeg egentlig heller ikke ventet, og jeg vil ærlig talt afstå fra at stille de tilsvarende spørgsmål i dag. Jeg tror, at forligspartnerne ganske enkelt ikke er klar over, hvad det er, de har aftalt indbyrdes, at de, for så vidt angår skatteafsnittet, kun har aftalt en serie overskrifter, og at der nu forestår en morsom og underholdende — hvis det ikke var så tragisk — brydekamp mellem forligspartnerne om, hvilken tekst der skal følge efter disse overskrifter.

Men jeg har et andet spørgsmål, som jeg godt vil stille til ministeren, det må være arbejdsministeren, selv om jeg indrømmer, at det griber stærkt ind i finansministerens ressort.

Nu vil man yde 2 mia kr. i tilskud til arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne får i forvejen et tilskud i en vis forstand, nemlig en omfattende kredit. Det drejer sig om moms-kredit, det drejer sig om kreditten for den indeholdte, skyldige A-skat, som de skal afregne, og det drejer sig også om B-skatten. Det drejede sig i hvert fald for et par år siden om et par milliarder kroner, altså nogenlunde det samme beløb, som man nu vil yde i tilskud. Jeg tror, at beløbet er endnu større i dag. Jeg går ud fra, at man ikke vil give erhvervslivet både i pose og i sæk. Jeg går ud fra, det er tanken, at man vil modregne de 2 mia kr., som man nu vil yde erhvervslivet i støtte, forudsat at lovforslaget vedtages, i den gæld, som erhvervslivet i forvejen har

til samfundet over A-skat, B-skat og moms-kredit. Det vil, hvis man vedtager lovforslaget, være den eneste rimelige måde at gøre det på, for ellers betyder det, at dette samfund — og det er stadig væk først og fremmest lønmodtagerne, der skal finansiere hele denne forretning — yder erhvervslivet 2 mia kr. i direkte støtte foruden de 2-3 mia kr., som man indirekte støtter erhvervslivet med derved, at erhvervslivet kan have denne gæld for afregning stående til staten.

Jeg vil altså godt høre, om man, når man nu skal udbetale disse 2 mia kr., hvis det bliver vedtaget, agter at foretage en modregning i den gæld, som arbejdsgiverne har til finansministeren.

Jens Møller (KrF):

Det lovforslag, der i dag er til tredje behandling, er i det væsentlige et forslag, som vi i sin tid kom frem med, selv om der også var andre forslag. Der var et fra de radikale, der kom lidt før, og som lignede det en hel del, og der var et fra de konservative, som kom noget senere, og som lignede det meget. Derfor kan man nok undre sig over, at disse to partier nu vil slå hånden af det barn, der i så høj grad ligner det, de selv har født. Men samtidig må vi udtrykke vores glæde over, at det er lykkedes at få et samarbejde i stand mellem venstre, socialdemokraterne, centrum-demokraterne og os selv om dette lovforslag. Vi er overbevist om, at det vil få en virkelig gavnlig virkning, en virkelig prisdæmpende virkning. Når vi tror det, er det, fordi vi i modsætning til enkelte andre mener, at dansk erhvervsliv i det store og hele, ja, langt overvejende, består af hæderlige og lovlydige borgere, der vil anvende pengene efter lovens mening, nemlig til nedsettelse af priserne.

Med hensyn til folkeafstemning om lovforslaget må man gøre sig klart, hvad det vil betyde. Det ville betyde, at folketingets arbejde ville blive lammet et langt stykke tid, netop nu hvor vi har meget travlt med at få disse ting her til side, så vi kan komme i gang med de langsigtede løsninger, der fremover gerne skulle føre til netop de skatnedsættelser, som vi alle savner så stærkt.

Jeg tror nu heller ikke, der bliver nogen folkeafstemning, jeg tror ikke, der findes så mange politikere, der ikke forstår det ansvar, de har, at de vil gå ind for det. Og i